Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

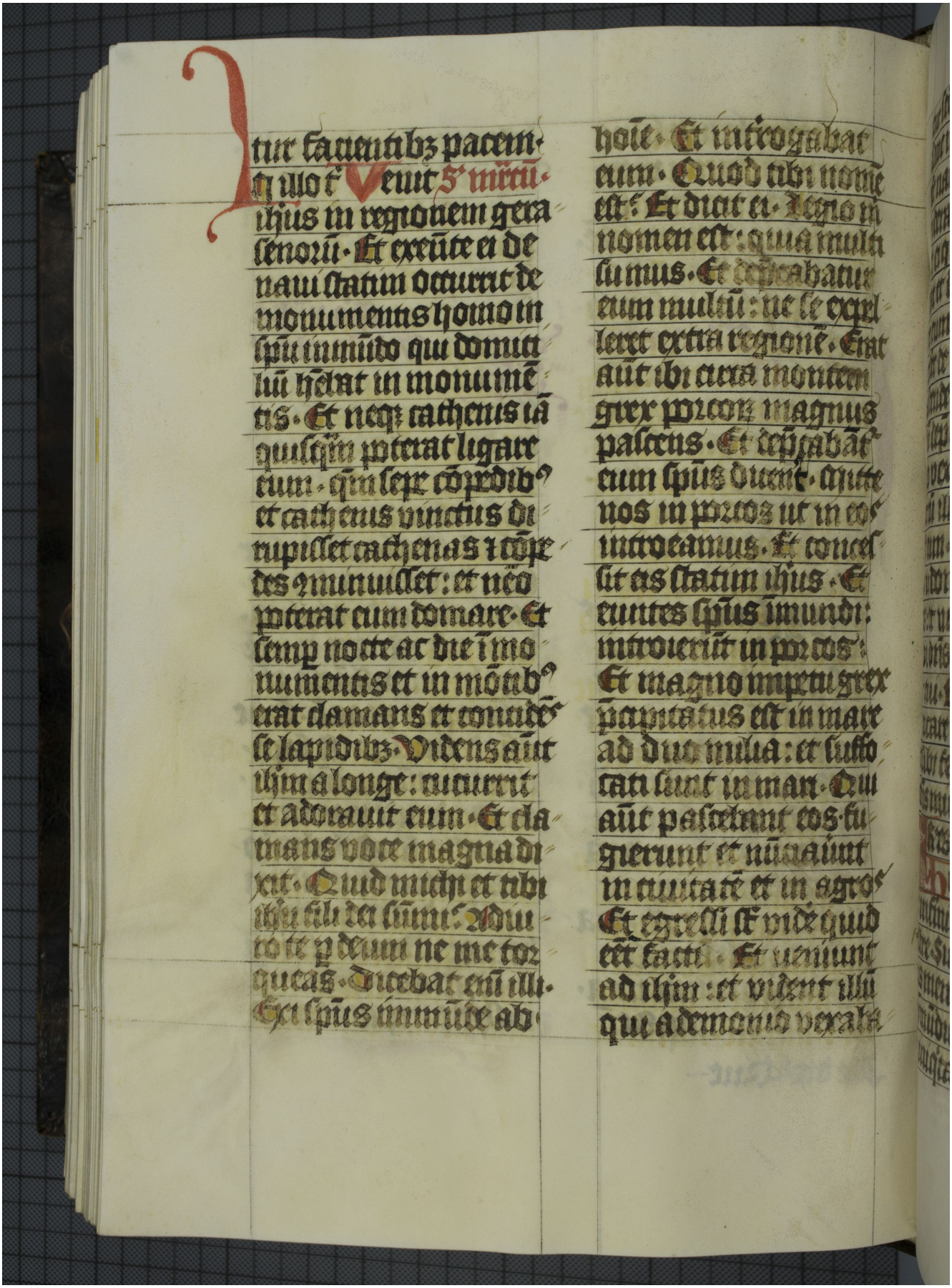

tur facientibus pacem.
Q illo ℣ Venit ℣ mitti.
ihus in regionem gera
senorũ. Et exeũte eo de
naui statim occurrit de
monumentis homo in
spũ immũdo qui domici
liũ habebat in monumẽ
tis. Et neq; catenis iã
quisq̃m poterat ligare
eum. q̃m sepe cõpedib⁹
et catenis vinctus di
rupisset catenas ꝛ cõpe
des ꝗmunuisset: et nẽo
poterat eum domare. Et
semp nocte ac die ĩ mo
numentis et in mõtib⁹
erat clamans et conadẽs
se lapidibus. Videns aũt
ihm a longe: cucurrit
et adorauit eum. Et cla
mans voce magna di
xit. Quid mihi et tibi
ihu fili dei sũmi: Adiu
ro te p deum ne me tor
queas. Dicebat enĩ illi.
Exi spũs immũde ab
hoĩe. Et interrogabat
eum. Quod tibi nomẽ
est? Et dixit ei. Legio nõ
men est: quia multi
sumus. Et deprecabatur
eum multũ: ne se expel
leret extra regionẽ. Erat
aũt ibi circa montem
grex porcorũ magnus
pascens. Et deprecabãt
eum spũs dicẽs. Emite
nos in porcos ut in eos
introeamus. Et concessit
eis statim ihus. Et
euntes spũs ĩmundi:
introierũt in porcos:
Et magno impetu grex
precipitatus est in mare
ad duo milia: et suffo
cati sunt in mari. Qui
aũt pascebant eos fu
gierunt et nũciauerunt
in ciuitatẽ et in agros
Et egressi sũt vidẽ quid
ẽst factũ. Et veniunt
ad ihm: et vident illũ
qui a demonio vexatus